

Pastýřský list O LÁSCĚ

k přípravě návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v České republice

Milé sestry, milí bratři,

v době, kdy slavíme dva významné svátky liturgického roku – svátek Proměnění Páně a slavnost Nanebevzetí Panny Marie – se chceme společně s vámi zamyslet nad třetím tématem návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v České republice, nad ctností lásky.

Za oběma svátky, které liturgický rok přináší, objevujeme lásku Boží i lásku lidskou. Jsou to dokonce obrazy vrcholné lásky:

Mariinu přijetí do nebe a povznesení k její důstojnosti nebeské královny předcházelo její panensky čisté mateřství. S obrazem Panny Marie nanebevzaté je spojen obraz matky s dítětem v náručí. Lidem všech dob je tento obraz srozumitelný. Životodárná láska Boží a pečující láska pozemské matky jsou silou tohoto symbolu. Život a láska jsou jedno.

Zjevení Božské podstaty Ježíše Krista mělo posílit apoštoly Petra, Jakuba a Jana pro chvíle jeho vykupitelské oběti – smrti na kříži. Tou vešel Kristus do své slávy, kterou třem přítomným apoštolům na okamžik poodhalil. Kristův kříž je obrazem, který by mnoho lidí chtělo odsunout. Smrt a bolest budí strach, a bylo by přece příjemné se jim raději vyhnout. Smrt i bolest však k životu patří, stejně jako k nim patří láska a radost. Kristova smrt byla bolestná a nespravedlivá, přesto byla jedinečným výrazem lásky. Kristus svůj život daroval, a proto ho neztratil. Ukázal i nám, že ten, kdo život z lásky daruje, jej neztrácí, ale získává. Bůh nám otvírá život věčný. Proto láska a oběť k sobě patří a dávají podstatný smysl a cíl našemu životu.

Obracíme se k vám, sestry a bratři, s prosbou: Hledejte a objevte lásku. A až ji najdete, chraňte ji. Lásku čistou, lásku nezištnou, lásku shovívanou, dobrosrdečnou... Dnes je láska často degradována na tělesnou rozkoš. Kult požívačnosti a nevázanosti nabízí jen slabé náhražky skutečné lásky. Zvláště mladí lidé mají těžkou situaci ve společnosti, která nabízí silná lákadla jiných bohů i jiných hodnot, než jsou ty křesťanské. O věřících se dokonce říká, že mladým lidem berou štěstí přirozenosti a nakládají na ně břemena, která je neurotizují. Nebojme se říkat svým dětem, když dospívají, že cenou za společensky preferovanou „svobodu“ je ztráta lidské důstojnosti. Láska mezi mužem a ženou znamená mnohem víc než pouhý sex. Písmo sv. říká, že „Bůh je láska“ (*1Jan 4,8*).

Svět bez lásky žije jen pro sebe a ztrácí naději. Nemá budoucnost. Vše se však může měnit k lepšímu, jestli se učíme milovat tak, jako miloval Ježíš, a tak jako on žít pro dobro druhých. Jako křesťané jsme poznali Lásku a uvěřili jsme v ni. Přijměme proto úkol ukázat svým životem druhým Boha, který je láska.

Za to se modlíme a k tomu každému z vás žehnáme.